

Gebedsviering ‘De 7 werken van barmhartigheid’

Vooraf even dit:

Deze uitgewerkte gebedsviering staat in het teken van de 7 werken van barmhartigheid. Tijdens deze viering kunnen de prenten die je [hier](#) vindt geprojecteerd worden. Deze zijn slechts een suggestie.

Je kan ook de verschillende taferelen laten zien vanuit een schilderij of jullie eigen interpretaties weergeven. Vooraan wordt een tafel voorzien om het aangebrachte materiaal op te plaatsen.

(Met dank aan de studenten van de Artevelde Hogeschool en tijdschrift Catechetische Service)

Je kan met je jeugdbeweging of jongerengroep een toffe activiteit organiseren rond de 7 werken van barmhartigheid. Suggesties vind je [hier](#).

Inleiding

Jezus nodigt ons uit om ons in te zetten voor de ander. Altijd weer probeert hij ons uit te dagen. Dat is leuk, maar dat schrikt ook af. We leven in een wereld die zo groot maar tegelijk ook zeer klein is. Hoe kunnen we iets betekenen voor (kans)armen rondom ons die hunkeren naar een straaltje geluk.

Lied: Here I am, Lord (zie bijlage)

De 7 werken van barmhartigheid, zoals christenen die al eeuwenlang noemen, kunnen voor ons een leidraad zijn. Deze 7 werken zijn als 7 lichtpunten voor mensen die het moeilijk hebben of die leven aan de rand van de maatschappij. Het zijn 7 stappen naar de medemens in nood. Het getal 7 wijst op volheid, op volheid van leven. Ook de 7 werken van barmhartigheid omvatten het hele leven van de mens.

We steken ons licht op bij Mt 25, 34-36.

Jullie zijn door mijn Vader gezegend, kom en deel aan het koninkrijk dat al sinds de grondvesting van de wereld voor jullie bestemd is.

Want ik had honger en jullie gaven mij te eten,

Ik had dorst en jullie gaven mij te drinken.

Ik was een vreemdeling, en jullie namen mij op.

Ik was naakt en jullie kleedden mij.

Ik was ziek en jullie bezochten mij

Ik zat gevangen en jullie kwamen naar mij toe...

Voor de christenen zijn dit de 7 werken van barmhartigheid geworden. Bij de 6 van Matteüs is er in de middeleeuwen, wellicht door de vele pestdoden, een 7de bijgekomen: de doden begraven. Het zijn 7 grondhoudingen van christenen of 7 ontmoetingen met Jezus, de Verrezen Heer. Hij heeft immers gezegd:

Alles wat jullie gedaan hebben voor een van mijn broeders of zusters, dat hebben jullie voor mij gedaan. We willen nu samen nadenken over deze 7 ontmoetingsplaatsen met de Verrezen Heer.

1. Ik had honger...

(2 leden brengen een man met brood aan en plaatsen die op de tafel)

Wie is er hongerig? Waarnaar hongeren mensen? Het is een feit dat een mens zich niet kan ontplooiën zonder voedsel. In het Onze Vader bidden we daarom ook 'Geef ons heden ons dagelijks brood'.

Vandaag zijn er als het ware 2 werelddelen: de wereld van mensen die voldoende hebben, die zelfs overvloed hebben en de wereld van mensen die tekort hebben en zelfs sterven van de honger.

Blijft het rijke werelddeel rijk en blijft de arme wereld arm? Of zijn we bereid naar elkaar om te zien en elkaar voedsel, werk en leven te geven?

Samen:

Dat wij dankbaar blijven voor het voedsel van elke dag...

Dat wij onze overvloed in vraag durven stellen...

Dat wij durven nadenken over eerlijke prijzen voor onze producten...

Dat wij leiders kiezen die de hongerproblematiek in de wereld durven aanpakken...

Dat wij in onze jeugdbeweging of jongerengroep oog hebben voor jongeren die hongeren naar meer...

Dat anderen ook mijn eigen honger zien...

Lied: This little light of mine (zie bijlage)

2. Ik had dorst...

(2 leden brengen lege glazen aan en/of een paar bidons water en plaatsen die op de tafel vooraan)

Water kan vernietigend werken, maar water betekent ook leven, groeien, zijn dorst lessen. Terwijl wij hier het water overvloedig laten vloeien, trekken in het Zuiden mensen kilometers ver om het levensnoodzakelijke water te vinden. Drinkbaar water is een recht voor iedereen, toch leven miljoenen mensen met gebrek aan water.

Bij de evangelist Johannes lezen we dat Jezus het ook heeft over water en dorst hebben: Wie het water drinkt dat ik hem geef, zal nooit dorst krijgen. Het water dat ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft. (Joh.4, 14)

Mensen hebben ook nog een andere dorst. De dorst naar erkenning, naar en schouderklop, naar vriendschap, naar liefde.

Samen:

Dat wij altijd zorgzaam omgaan met water

Dat wij leiders kiezen die hun verantwoordelijkheid opnemen tegenover de waterproblematiek in vele landen

Dat wij de dorst van mensen naar aandacht en nabijheid blijven zien en beantwoorden

Dat wij durven ingaan op de dorst van levengevende woorden

Dat wij durven geloven dat Jezus bron van echt leven is

Lied: This little light of mine

3. Ik was een vreemdeling...

(2 leden brengen een stoel of zetel met kussen erin naar voor, samen met een wereldbol of wereldkaart)

Mensen lijken een aangeboren angst te hebben voor al wie anders is. Zij blokkeren, moeten iets overwinnen. Zijn ze bang om vertrouwen te schenken aan wie anders is? Of zien ze elkaar als concurrenten?

In elke nieuwe situatie worstelen mensen hiermee en ook de wereldsituatie is niet eenvoudig. Elke dag komen wij in contact met mensen die ons vreemd zijn of die vreemd zijn in ons land. In de Bijbel lezen wij dat je iemand die als vreemdeling in je land verblijft, niet mag onderdrukken. Heb hen lief zoals jezelf, staat er, jullie weten immers goed hoe het is want jullie waren ooit zelf vreemdeling.

Elkaar liefhebben zoals jezelf is duidelijk meer dan elkaar verdragen. Het betekent je inzetten om mensen vertrouwen te schenken en je verzetten tegen elke vorm van geweld en onrecht.

Samen:

Dat wij respect hebben voor de identiteit van elke andere die onze weg kruist...

Dat wij ook hier in onze jeugdbeweging of jongerengroep respect hebben voor elkaars eigenheid...

Dat wij openstaan voor mensen met een andere cultuur of godsdienst...

Dat wij het geluk beseffen geboren te zijn in een land zonder oorlog en honger...

Lied: This little light of mine

4. Ik was naakt

(2 leden brengen een kledingstuk naar voren, een hemd of bloesje en een sjaal, ze hangen dit goed zichtbaar aan een kapstok)

Naakt zijn is vandaag niet zozeer een kwestie van kleding. Trouwens, maken we de mensen wel gelukkig met de afdankertjes uit onze overvloed? Naakt zijn is ook in je blootje staan of in je blootje gezet worden. Het is uitgekled worden of in je hemd gezet worden. Of in de kou staan... Naakt zijn is gekleineerd worden en je niet kunnen verdedigen. Het is je bloot geven en je vertrouwen soms geschonden zien.

Naakten kleden is ervoor zorgen dat mensen zich kunnen beschermen tegen blikken van anderen en tegen weersomstandigheden maar het is ook mensen een identiteit, respect en waardigheid geven.

Samen:

Dat wij mensen die in hun lichaam of in hun geest gebroken zijn, met waardigheid bekleden.

Dat wij ons ervoor hoeden anderen niet te kleineren of in hun hemd te zetten...

Dat wij zoeken hoe de (kans)armen in onze samenleving met respect te benaderen en te helpen...

Dat wij onze drang om telkens weer iets nieuws te willen, in vraag stellen...

Lied: This little light of mine

5. Ik was ziek

(er wordt een klein boeketje bloemen aangebracht en in een vaasje gezet, samen met een leuke kaart)

Als je als kind of jongere het slachtoffer wordt van een ongeval en je voor altijd verlamd blijft.... Of als je lichaam oud wordt en langzaam aftakelt en al je zekerheden wegvallen, dan doet het zo een deugd dat er mensen zijn die je nabij zijn.

Ook in de evangeliën lezen we dat Jezus de zieken met zorg nabij was. De vele genezingsverhalen vertellen hoe Hij mensen helend tegemoet ging, hoe Hij hen hielp opstaan, hen weer hielp rechtstaan. Zo lezen we bv. bij Matteüs 14, 35: 'De mensen in Genesaret herkenden Jezus en maakten zijn komst overal in de omgeving bekend, en men bracht allen die ziek waren bij hem. Die smeekten hem alleen maar de zoom van zijn kleed te mogen aanraken. En iedereen die dat deed werd genezen en was volkomen gezond.'

Samen:

Dat wij goede woorden vinden om ziek mensen moed in te spreken.

Dat wij zieke leden en leiding niet uit het oog verliezen en ze onze blijvende vriendschap laten voelen...

Dat wij het niet vanzelfsprekend vinden dat wij wel, en (kans)armen niet kunnen rekenen op deskundige medische hulp...

Lied: This little light of mine (p. 138)

6. Ik zat gevangen

(2 leden brengen een sleutelbos aan met een groot slot)

Waarom zitten mensen in de gevangenis? Veel gevangenen hebben iets verschrikkelijks gedaan, iets onvergeeflijks, waar ons verstand niet bij kan. Er zijn ook mensen die eigenlijk niet 'slecht' zijn maar die zich lieten meeslepen door omstandigheden of door hun omgeving of hun vrienden.

Naar gevangenen toegaan voor een gewone mens is niet gemakkelijk. 'Gevangenen bevrijden' betekent ook dat wij kinderen of de familie niet mee veroordelen of nawijzen. Wij kunnen hen laten voelen dat zij voor ons dezelfde gebleven zijn en erbij horen zoals voorheen.

Maar ook wijzelf kunnen gevangen zitten in veroordelen, in slechte gewoonten, in kwaadsprekerij en roddel. Moeten wij zelf dan ook niet eerst bevrijd worden?

Getuigenis (naar Manu Verhulst)

Ik ga er elke dag naartoe.

Hij is mijn kind.

Ik heb hem gebaard, gevoed, gekoesterd.

Ik leerde hem leven.

Nu zie ik hem elke dag in een gevangenisplunje.

Elke dag, dat ene moment

dat ik hem een beetje moed mag inspreken.

Elke dag neem ik de trein.

Drie kwartier heen, drie kwartier terug.

Dan denk ik alleen aan hem,

aan zijn doffe blik en zijn schaarse glimlach.

Hij is mijn kind, nu meer dan ooit.

Zij breekt geen tralies af,
zij geeft hem geen vijl
en toch bevrijdt ze hem, van binnenuit...
De dikste tralies zijn in ons hart gemetseld.

Elke dag komt zijn moeder.
Elke dag worden zijn tralies minder zwart.
Zij is zijn moeder.
En zij is dat nu meer dan ooit.

Samen:

Dat wij nadenken over onze houding tegenover gevangenen.
Dat wij leren begrijpen dat mensen die hun straf uitgezeten hebben nieuwe kansen moeten krijgen.
Dat wij afstand nemen van roddels die mensen kapot maken
Dat wij bevrijdende woorden spreken voor wie in zichzelf gevangen zit
Dat wij de tralies rond ons eigen hart leren afbreken.

Lied: This little light of mine (p. 138)

7. De doden begraven

(enkele leden brengen een paar gedachtenisprentje sen een witte bloem naar voor)

Doden begraven staat niet voor niets op de laatste plaats. Sterven is immers het laatste stuk van ons levensverhaal. De dode mens met eerbied omringen is de levende eren en zeggen hoezeer we hem waardeerden. Dat is veel meer dan de dode een graf bezorgen of door het crematievuur laten verteren.

Christenen geloven in een God die leven is. Wij geloven dat er méér moet zijn dan dit leven. Het kan niet dat met de dood alle leven en liefde van mensen verdwijnt. Hoe dat leven over de dood heen eigenlijk is, weten we niet. Misschien lukt het ons om samen te vinden wat mensen bedoelen als ze zeggen: ik geloof in de verrijzenis en het leven.

Samen:

Wij geloven
dat de dood niet het einde is,
dat de gestorvene wel uit ons midden is maar niet uit ons hart.
dat wij bij God een naam hebben, voor altijd.

Lied: This little light of mine

Slot

Misschien mogen we de werken van barmhartigheid voortaan ook de werken van warmhartigheid noemen, want de wereld kan er alleen maar beter en vooral warmer door worden.

Goede God,
Zeven opdrachten zijn er die mensen eeuwenlang hebben doorgegeven.

Zeven opdrachten die mensen tot goede mensen maken
met zorg voor elkaar.

Help ons,
nu we er zo samen over nadenken
om te ontdekken
op welke manier
wij die opdrachten
ook vandaag
ook hier bij ons
kunnen waarmaken.
Amen.

Slotlied: Jaarthemalied